

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ ΑΓΑΠΗΜΕΝΑ ΜΑΣ ΠΑΙΔΙΑ!

*Χριστός
Ανέστη*

ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΑ

Πόσο σας «βασάνισαν» οι σπαζοκεφαλιές;
Δείτε τις απαντήσεις και συγκρίνετέ τις με τις δικές σας!

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 1

1. ANNA

2. ΗΛΙΑΣ

3. ΖΕΤΑ

4. ΜΑΡΚΟΣ

Τώρα απάντησε στα πιο κάτω ερωτήματα:

- Ποιος βρίσκεται δεξιά από τον Μάρκο; **ΖΕΤΑ**
- Ποιος βρίσκεται αριστερά από την Άννα; **ΗΛΙΑΣ**
- Ποιος βρίσκεται δεξιά από τη Ζέτα; **ΗΛΙΑΣ**
- Ποιος βρίσκεται αριστερά από τη Ζέτα; **ΜΑΡΚΟΣ**
- Ποιος βρίσκεται αριστερά από τον Μάρκο; **ΚΑΝΕΝΑΣ**

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 2: Σε 59 λεπτά, δηλαδή στις 12:59 μ.μ.

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 3: Χα χα... Προφανώς διότι ο γιος του γεννήθηκε στις... 29 Φεβρουαρίου!!

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 4: Θα δανειστεί ένα ακόμα νόμισμα για να γίνουν 18. Θα δώσει 9 στον Πέτρο (τα μισά), θα δώσει 6 στον Παναγιώτη (το $\frac{1}{3}$) και θα δώσει 2 στον Ορφέα (το $\frac{1}{9}$). Το ένα που του έμεινε θα το επιστρέψει σε αυτόν που του το δάνεισε! **Έξυπνο ε;**

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 5: κάποιες από τις λύσεις είναι:

0 κόκορες + 25 κότες + 75 κλωσόπουλα ή 0 κόκορες + 75 κότες + 25 κλωσόπουλα
8 κόκορες + 11 κότες + 81 κλωσόπουλα ή 12 κόκορες + 4 κότες + 84 κλωσόπουλα

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 6: (A) 132 ή 246 ή 396 (B) 165

ΠΡΟΒΛΗΜΑ 7: ◻ = 4, ► = 1, ○ = 3, × = 5

Έτοιμοι τώρα να δείτε και τα Ελληνικά;

ΕΛΛΗΝΙΚΑ**ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 1: Η ημέρα της Λαμπρής**

1. Στην πρώτη στροφή περιγράφεται ένα ανοιξιάτικο πρωινό (=«αυγή») σε μια καλή, γλυκιά ώρα. Ο Αυγερινός λάμπει στον ξάστερο ουρανό και φανερώνει (=«επρομνηούσε») ότι θα ακολουθήσει μια μέρα με ήλιο. Κανένα σύννεφο δεν υπάρχει στον ουρανό, ούτε ομίχλη (= «καταχνιά»). Αντίθετα, η ατμόσφαιρα είναι καθαρή και ένας γλυκός, απαλός αέρας φυσά αργά έτσι που ομορφαίνει τα πάντα και κάνει τη ζωή να φαίνεται ωραιότερη (=«γλυκιά η ζωή»).

2.

Στίχοι που περιγράφουν την Άνοιξη	Στίχοι που περιγράφουν την Ανάσταση
«Καθαρότατον ήλιο επρομνηούσε»	«Χριστός Ανέστη! Νέοι, γέροι και κόρες,»
«αργοφυσούσε τόσο γλυκό στο πρόσωπο τ' αέρι,»	«μέσα στες εκκλησίες τες δαφνοφόρες με το φως της χαράς συμαζωχτείτε»
«Γλυκιά η ζωή και ο θάνατος μαυρίλα»	«ανοίξετε αγκαλιές ειρηνοφόρες»
	«ομπροστά στους Αγίους και φιληθείτε!»
	«Φιληθείτε γλυκά, χείλη με χείλη, πέστε Χριστός ανέστη, εχθροί και φίλοι!»
	«ψάλλουνε οι ψαλτάδες»
	«από το φως που χύνουνε οι λαμπάδες»
	«όπου κρατούνε οι Χριστιανοί στο χέρι.»

3. Ο ποιητής χαρακτηρίζει τη ζωή «γλυκιά» και τον θάνατο «μαυρίλα». Η ζωή είναι γλυκιά για όλους τους ανθρώπους παρά τα όποια βάσανα ή πίκρες που μπορεί κανείς να βιώνει. Την ωραιότητα της ζωής την αντιλαμβάνεται καλύτερα ο άνθρωπος όταν και η φύση βρίσκεται στην πιο γλυκιά της ώρα, όταν ξαναγεννιέται την άνοιξη. Από την άλλη, ο θάνατος είναι σκοτάδι, το αντίθετο της γλυκιάς ζωής, το αντίθετο της φύσης την άνοιξη. Ο ποιητής χρησιμοποιεί εύστοχα την αντιπαραβολή αυτή, για να δείξει ότι η ζωή και ο θάνατος είναι διαμετρικά αντίθετες έννοιες, όπως το φως και το σκοτάδι.

4. Ο ποιητής επαναλαμβάνει τρεις φορές το ρήμα «λάμπει», θέλοντας να τονίσει τη χαρά και ηρεμία που φέρνει σε κάθε άνθρωπο η Ανάσταση του Χριστού. Αυτά τα συναισθήματα φαίνονται στα πρόσωπα των πιστών όταν λάμπουν από το φως των κεριών. Τα πρόσωπα των Χριστιανών στην εκκλησία λάμπουν, όπως λάμπει το ασήμι και το χρυσάφι των αντικειμένων της εκκλησίας. Είναι εμφανές ότι όποιος συμμετέχει στην Ανάσταση, μετουσιώνεται, αλλάζει, «λάμπει».

ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ 2: Το Πρώτο μου Πάσχα

1. Ο συγγραφέας θεωρεί ως πρώτο του Πάσχα εκείνο το πρώτο Πάσχα που οι γονείς του άρχισαν να τον παίρνουν σε **όλες** τις λειτουργίες της περιόδου του Πάσχα κι όχι μόνο στις χαρούμενες (π.χ. Κυριακή των Βαΐων). Έτσι, κατόρθωσε να *βιώσει τα πάθη* και να *κατανοήσει καλύτερα τη χαρά της Ανάστασης* του Χριστού.

2. Ο Χριστός του Επιταφίου στη Ζάκυνθο είναι διαφορετικός, αφού δεν είναι κεντημένος σε πανί, αλλά ζωγραφισμένος σε ξύλο.

3. Άλλοι πιθανοί τίτλοι: «Ένα ξεχωριστό Πάσχα!», «Το Πάσχα που φυλάω στην καρδιά μου!», «Εκείνη την πρώτη φορά που κατάλαβα το Πάσχα...» κ.ά.

4. Μια **μεταφορά** που υπάρχει στο κείμενο είναι η εξής: «*τι πολύχρωμο το χαλί που απλωνόταν στα χωράφια*». Μεταφορικά ο συγγραφέας αποκαλεί τα λουλούδια και το χορτάρι, πολύχρωμο χαλί για να φανερώσει ότι κυριαρχούν παντού, ότι απλώνονται παντού.

Τρεις **παρομοιώσεις** υπάρχουν σε σειρά στην πρόταση: «*γι' αυτό μου φάνηκε σαν μια υπέρτατη ικανοποίηση, σα μια νίκη, σαν ένας θρίαμβος*». Εδώ ο συγγραφέας δηλώνει τη μεγάλη χαρά που ένιωσε εκείνη την πρώτη φορά που πήγε σε όλες τις λειτουργίες των Παθών και της Ανάστασης, γεγονός που τον βοήθησε να καταλάβει την Ανάσταση καλύτερα και να αντιληφθεί καλύτερα το «Χριστός Ανέστη», σαν (=όπως) νίκη και θρίαμβο απέναντι στον θάνατο.

5. Με αυτά τα λόγια ο συγγραφέας μας τονίζει ότι μπορούμε να κατακτήσουμε και να νιώσουμε καλύτερα την αληθινή χαρά μετά από κάθε αγώνα ή λύπη στη ζωή μας, αν φυσικά δεν παραιτηθούμε και αγωνιστούμε την περίοδο των δυσκολιών. Έτσι και τώρα, αυτό που όλοι βιώνουμε είναι δύσκολο, αφού χρειάζεται να μείνουμε σπίτι, θυσιάζοντας τη ζωή που ξέραμε και αλλάζοντας συνήθειες. Παρόλα αυτά, αν επιμείνουμε και προσπαθήσουμε με υπομονή, αν υπακούσουμε στις συμβουλές των ειδικών, αν πάρουμε τα απαραίτητα μέτρα, θα μπορέσουμε μετά να νιώσουμε τη μεγάλη χαρά – συγκριτικά με τη μεγάλη λύπη του εγκλεισμού στο σπίτι - της εξόδου. Και τότε μάλιστα, έχοντας βιώσει τη *λύπη* (= ο αναγκαστικός περιορισμός στο σπίτι), θα είμαστε σε θέση να νιώσουμε και να εκτιμήσουμε καλύτερα τη *χαρά* (=ελευθερία κινήσεων)!

